Vrijdag 11 juni 2021

IKEC ACTIE Courant

IKEC op de hockeyvelden: 'Nu en hier' en niet 'daar en straks'!
Van het bestuur

Hoe lang nog?
Column

Ingezonden brieven
Ouders

Jaargang: 1
Nummer: 1
Prijs: gratis
Oplage: ongeveer 60
Uitgave : Actie ouders, kinderen, medewerkers en bestuur van het IKEC Hoorn

IKEC op de hockeyvelden: 'Nu en hier' en niet 'daar en straks'!

Ik kom nog uit de tijd dat men dacht dat er voor iedere soort 'afwijking' van het 'gewone' een eigen school nodig zou zijn. Dat komt omdat allereerst een verzamelbak was gecreëerd waar alle kinderen met een 'afwijking' werden gedumpt. Dit was de BLO. Buitengewoon lager Onderwijs.

En zo kwam het dat er o.a. scholen waren:

- Voor kinderen met leer- en opvoedingsmoeilijkheden (LOM).
- Voor moeilijk lerende kinderen (MLK, als gevolg van verstandelijke handicap).
- Voor zeer moeilijk lerende kinderen (ZMLK, als gevolg van grote verstandelijke handicap).
- Voor zeer moeilijk opvoedbare kinderen (ZMOK, als gevolg van psychiatrische problematiek).
- Voor dove kinderen of gehoorproblemen.
- Voor kinderen met spraak- en taalproblemen.
- Voor slechtziende en blinde kinderen.
- Voor kinderen met een lichamelijke handicap. (Mytyl)
- Voor kinderen met een lichamelijke én een verstandelijke handicap. (Tyltyl)

Het was goed dat er voor al deze groepen kinderen goed onderwijs werd ontwikkeld en geboden. Maar het gekozen uitgangspunt is niet juist. Natuurlijk verdienen deze kinderen het beste onderwijs, dat voor hen mogelijk wordt gemaakt. Maar het kan niet zo zijn dat bovenstaande onderverdeling daarnaast leidt tot het niet kunnen meedoen in de maatschappij. Scheiding naar onderwijsbehoeften leidt tot kansenongelijkheid in de maatschappij. Dat iedereen moet kunnen meedoen, is het huidige eigentijdse uitgangspunt van de maatschappij.

Maar alle leerlingen blijven wél het recht houden op het beste onderwijs dat tegemoet komt aan hun onderwijs- en ondersteuningsbehoeften. Daarom hebben we het idee gehad om alle expertise bij elkaar te brengen voor de groep kinderen, die aansluiting moet vinden in de maatschappij van nu en morgen. De verzamelde expertise vanuit de kinderopvang, het gespecialiseerde onderwijs, de jeugdzorg moet daarbij beschikbaar zijn voor de ouders en de leerlingen, maar ook voor professionals die in hun situatie eveneens te maken krijgen met vraagstukken rondom onderwijs en ontwikkeling van deze groep leerlingen. Ook binnen het reguliere onderwijs moeten kinderen blijven meedoen.

Als we nadenken over een IKEC op een locatie gaat het niet alleen om het onderwijsaanbod voor deze groep kinderen. Het gaat om de inclusieve gedachte om mee te doen in deze maatschappij en dat kansenongelijkheid moet worden voorkomen. Een 'bypass' om daarna weer terug te keren.

Daarom verdienen alle leerlingen het allerbeste. En dat is voor de leerlingen van het IKEC dus ook de mogelijkheid om zich zo optimaal mogelijk te ontwikkelen. En de aanwezigheid van al die verzamelde expertise is daarbij noodzakelijk. Zo snel mogelijk. Daar hebben ze recht op!

Niet 'daar en straks' maar 'nu en hier' op de Oude Hockeyvelden!
Er is al teveel tijd verknoeid. Tijd die de politiek misschien nodig heeft, maar die onze kinderen niet kunnen missen!

Jan van Berkum
Bestuurder Stichting Trigoon.

Kinderen in ACTIE

Ingezonden brief

Beste Raadsleden,

Met lede ogen kijken de kinderen, ouders en leerkrachten al jaren toe hoe Gemeente Hoorn het maar niet lukt om zijn verantwoordelijkheid te nemen. Jaren geleden is er door de gemeente 'Ja' gezegd tegen het IKEC, men wist toen al dat dit betekende dat er ook een nieuw gebouw moest komen. Echter, zoals het wel vaker in een middelmatig huwelijk gebeurt, is de relatie tussen het IKEC en gemeente Hoorn ingewikkeld gebleken. Gemeente Hoorn laat zich kenmerken door politiek gedraai, waarbij onnodig vaak onderzoeken worden herhaalt en eerlijkheid en verantwoordelijkheid structureel ontweken worden. Steeds weer is met bijzondere vindingrijkheid de bouw uitgesteld, zelfs de plek waar het gebouw moet komen is al meermaals opnieuw uitgevonden en weer verplaatst (verbeterd lijk niet het juiste woord).

Nu laat gemeente Hoorn weten geen geld voor toiletpapier te hebben, maar een nieuwe kantine en wat veldjes voor de rugbyclub konden wel, wie betaald er nu bijna 3 miljoen voor een sportclub maar kan geen toiletpapier betalen? Dat klinkt bijna alsof er nog wat rekenles gevolgd moet worden bij IKEC, want iemand leren rekenen kunnen ze daar als de beste!

Men lijkt onvoldoende inzicht te hebben in wat het betekent om 4 gebouwen verspreidt over Hoorn te hebben. Terwijl dit al zo vaak is uitgelegd, je zou bijna denken dat gemeente Hoorn een leerstoornis heeft, waarbij kennis onthouden en er naar handelen gecomprimeerd word. De term 'INCLUSIE' lijkt verloren te zijn gegaan in alle discussies, want daar ging het jaren geleden om. Inclusie, iedereen mag mee doen, op zijn of haar eigen manier en tempo. Inclusie is modern, geheel van deze tijd, iedereen mag zijn wie hij is en daarom waardering ontvangen.

Maar Gemeente Hoorn heeft wel erg veel moeite met handelen naar inclusie. Natuurlijk kost een nieuw gebouw geld, maar zoals dhr. Bashara al duidelijk heeft gemaakt is er jaren geleden al geld voor de nieuwbouw in een spaarpot is gestopt. Wat is dan nu precies het probleem? De plek? De kosten?
Inclusie? Doorzettingsvermogen? Wie zal het zeggen, duidelijk is wel dat een aantal mensen erg hun best hebben gedaan om de bouw uit te stellen dan wel af te stellen. En eerlijk? Het is helemaal niet zo interessant waarom. Interessant is dat deze mensen het blijkbaar volstrekt acceptabel vinden dat kinderen elke paar jaar weer naar een ander deel van de stad moeten of naar een ander gebouw, waarbij vriendjes, juffen/meesters en het gevoel van veiligheid en thuiskomen elke 2/3 jaar opnieuw opgebouwd moeten worden. Van kinderen in het regulier onderwijs zou dit waarschijnlijk nooit gevraagd worden. Terwijl de kinderen van het IKEC meer dan gemiddeld behoefte hebben aan een vastigheid, veiligheid en duidelijkheid. Maar al die argumenten zijn al vaak moeiteloos aan de kant geschoven voor andere belangen.

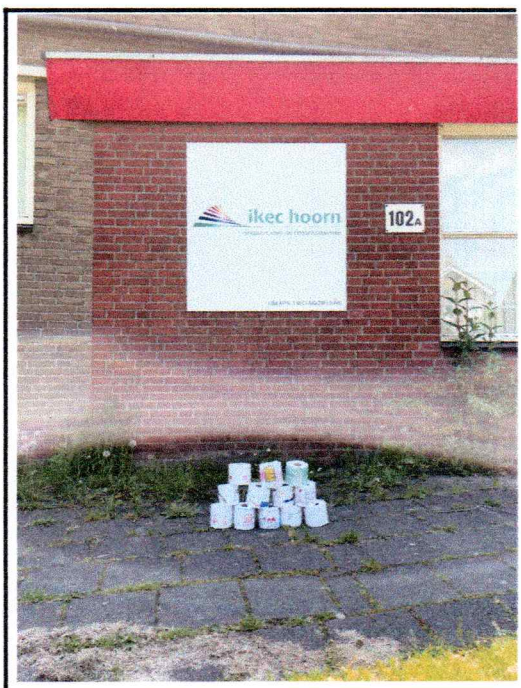
Zelf heb ik op De Wissel gezeten, ik vond het daar superfijn. Nog altijd heb ik warme herinneringen aan mijn jaren op die school, hoe anders zijn mijn herinneringen aan mijn basisschool daarvoor. Daar werd veelvuldig gepest en werd ik met een kleurplaat de gang op gestuurd tijdens de rekenles, want dat kon ik toch niet volgens de juf. Ik was toen hooguit zeven jaar oud. Zelfs op het toenmalige VBO hoorde ik dat ik niet na hoefde te denken over wat ik wilde worden, ik kon toch niets. Mijn mentor heeft me ooit ten overstaan van de klas toegeschreeuwd dat ik normaal moest doen, ik had gezegd dat ik psycholoog wilde worden. Jarenlang kreeg ik het spaans benauwd als ik moest rekenen, klapte al dicht als iemand een simpel rekensommetje vroeg. Vorig jaar heb ik dat eindelijk overwonnen door een cursus wiskunde op havo niveau te doen omdat ik zin had in een 2e master. Die 2e master is het voor nu even niet geworden, daar is een Post-Master voor in de plaats gekomen. Ik heb geleerd om door te zetten, ook als het nog zo onhaalbaar leek doordat anderen dat vonden. Kneusjes blijven lang niet altijd kneusjes, we nemen gewoon de minder bewandelde weg. Het maakt deze mateloos creatief, sterk, veerkrachtig én slim. Je kunt nog zo slim zijn, nog zo veel talent hebben, zonder doorzettingsvermogen en veerkracht bereik je niet wat je wil bereiken.

Maar Gemeente Hoorn heeft wel erg veel moeite met handelen naar inclusie. Natuurlijk kost een nieuw gebouw geld, maar zoals dhr. Bashara al duidelijk heeft gemaakt is er jaren geleden al geld voor de nieuwbouw in een spaarpot is gestopt. Wat is dan nu precies het probleem? De plek? De kosten?

Beste raadsleden, daar waar je start zegt echt niets over waar je eindigt of wat je kunt bereiken. Inclusie maakt dat je gebruik maakt van ieder zijn of haar talenten, zorgt dat iedereen zich kan ontwikkelen tot de leukste, grappigste, beste versie van zichzelf. Inclusie betekent ook een nieuw passend gebouw voor alle kinderen die nu of in de toekomst naar het IKEC gaan.

Daarmee rest mij nog 1 vraag:

Gemeente Hoorn, wordt het niet eens tijd om uw verantwoording te nemen?

Wist je dat....

- Onze school TOP is!!!
- Maar ons schoolgebouw niet...
- Dat we in elke klas muizenvallen hebben staan omdat deze door alle kieren en gaten naar binnen komen
- Dat er emmers en pannen in de school staan als het hard regent
- Dat de leerlingen kunnen horen wat de leerkracht op de w.c doet omdat ze samen in 1 toilethok zitten
- Dat we vaak buiten het schoolplein spelen omdat hier weinig te doen is
- Dat we 2 jaar geleden hele mooie maquettes van ons schoolgebouw hebben gezien en hiernaar uitkijken.
- Dat we het wachten nu zat zijn...
- Dat we heel graag samen in een mooi gebouw willen zitten die ons al jaren geleden is beloofd
- Dat wij op school leren dat we ons aan beloftes moeten houden

Beloofd = Beloofd

Hoe lang nog?

Als mijn kleinkind zou vragen "Opa, hoe lang duurt het nog?" Dan zou je een antwoord kunnen geven.
"Hoe lang duurt wat nog?" Zo zou ik het gesprek met mijn kleinkind kunnen vervolgen.
Nu komt het dilemma waar ik wekelijks voor sta,
Als ouders vragen "Hoe lang nog"
Als medewerkers vragen "Hoe lang nog"
Als collega-scholen ergens in Nederland vragen "Hoe lang nog"

Dan moet ik hen teleurstellen, ik weet niet "Hoe lang nog".
Ik weet dat de politiek geen keiharde afspraken kan maken voor de oplevering van EEN NIEUW gebouw.

Vanaf 2016 ben ik in een project gestapt, waar ik als mens met een groot onderwijshart heel blij van word.
We gaan een Integraal centrum starten met een gedeelde visie op zorg, kinderopvang én onderwijs.
Is Nederland hier klaar voor? Geen idee? Maar wij gaan starten.

We starten klein, met de jongste kinderen, we creëren een veilige omgeving waar kinderen tot ontwikkeling komen.
We geven medewerkers de kans om het juiste talent en de goede eigenschappen uit kinderen te halen.
We zijn een centraal punt waar ouders en verzorgers hulp en aandacht kunnen vinden als het thuis of op een andere leerplek niet altijd even makkelijk verloopt. Wij gaan samen op pad.
We weten dat wij uiteindelijk allemaal bij elkaar komen op een nieuwe plek, in een nieuw gebouw, met de medewerkers die werk maken van begeleiding van kinderen uit de Hoorn en de regio, om hun talenten aan de oppervlakte te brengen en zichtbaar te maken.

"Hoe lang nog"

We zitten verdeeld over 5 locaties in Hoorn en één buitenlocatie in Wijdenes. We zijn uit verschillende organisaties één nieuwe organisatie aan het worden, dat kost tijd en inzet van veel mensen. Ondertussen worden er veel gesprekken gevoerd op allerlei niveaus over de plaats van het nieuwe gebouw, over de inhoud van het nieuwe gebouw, over het aantal parkeerplaatsen bij het nieuwe gebouw. Er worden ontwerpen gepresenteerd, medewerkers bevraagd, het lijkt erop dat er een datum van oplevering in zicht komt.
We schatten in zo 2021. Dit wordt in de kiem gesmoord, 2022 dan??? Ook dit jaartal staat op losse schroeven.

"Hoe lang nog"

En nu, nu weet ik het niet meer. Als iemand mij nog vraagt "Hoe lang nog", moet ik mijn schouders ophalen.
Ik weet niet eens of ik wel bij een eventuele opening aanwezig zal zijn, want ik ken geen stip op de horizon meer.
Zit ik bij de pakken neer.
NEE HELEMAAL NIET.
Ik ga jullie geruststellen beste lezers.

Ook al hebben we heel erg behoefte aan een nieuw gebouw en een nieuwe omgeving om al onze geschiedenis achter ons te laten en een goede nieuwe start te maken.
Er wordt keihard gewerkt om het juiste te doen voor onze kinderen op het IKEC.
We ontwikkelen leerpleinen, waar kinderen groepsoverstijgende opdrachten kunnen doen.
We zijn het thematisch werken aan het opzetten.
We gaan ouders meer betrekken bij de ontwikkeling van hun kind.
We hebben hoge verwachting van onze kinderen en willen het beste voor hen.
Dat kan ook op de plekken waar zij nu zijn.
Ik moet wel toegeven dat het voor de efficiëntie en mogelijkheden een nieuwe plek heel erg wenselijk is.
Ik ben ook blij met alle acties die men onderneemt richting de politiek.
Ook al zijn wij wat behoudend, om niet iedereen tegen de haren in te strijken.
Ik wil jullie meegeven dat wij op 6 locaties niet stil zitten, dat wij ondanks alle corona beperkingen ons stinkende best doen om het voor iedereen werkbaar te houden.
Ik word gesteund door een enthousiast team bereidwillige medewerkers, die kansen zien voor de toekomst.

Maar als je vraagt "Hoe lang nog", moet ik je het antwoord schuldig blijven.

We kamperen nog wel even door, we kunnen nergens anders heen, dus moeten wij het op de plek waar wij nu zitten goed kunnen doen.
Ik blijf het gesprek aan gaan met politici om uit te leggen wat we nodig hebben.
Ik blijf uit leggen waarom dit op één plek moet gebeuren
Ik blijf strijden voor een plaats voor kinderen en ouders om antwoord te kunnen geven op leervragen en ontwikkelmogelijkheden.

"Hoe lang nog"
Deze vraag moeten wij stellen aan de politiek, aan de mensen die verantwoordelijk zijn voor de beslissing van de plek, van de vierkante meters, van de parkeerplaatsen, van de verkeersbewegingen.

Ik ben er voor de kinderen, medewerkers die juiste een goede werk- en leerplek nodig hebben.

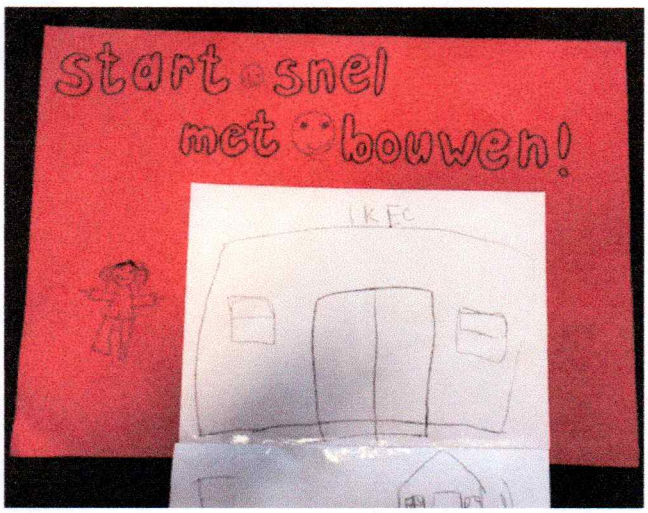
Ik hoop dat wij snel een antwoord krijgen op "Hoe lang nog"

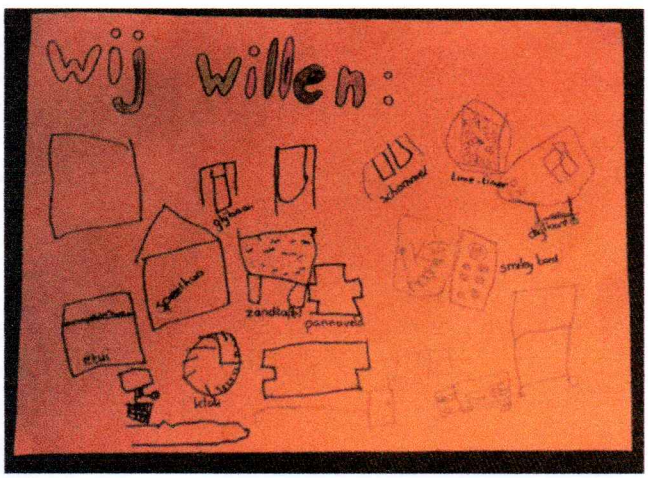
Leen Koole

Centrum Directeur IKEC Hoorn

Owen builds this Big Ben alone +1660 pcs

To whom it may concern,

My name is **Juliette Vila Sinclair Spence**, and I am the mother of **Owen Schraven**, an amazing and unique who entered our lives in 2014. After 2 years in day care ... Owen started isolating himself and the day-care did not take the time to be with him so it got worse ... until the point that my son did not want to go to day-care ... he would not talk but he would cry the moment we would go that direction .... **AS A MOTHER I KNEW SOMETHING WAS WRONG. They told us** that Owen was different, that he was **"not intelligent"** that much we should **not expect much**, and I can tell you **AS A MOTHER I WAS NOT ACCEPTING THAT.**

So based on that I asked for help - *to be honest not easy to find if you don't know where to look* – and together with several institutions and **1.Hoorn (Henna Hoost)** I was directed to **IKEC**. Owen started on September 2017 by **IKEC** location **Scheerder**. You need to understand that **Owen** was **not talking**, was having **meltdowns everyday** (due to not being able to communicate and be understood), going out of the house was always a challenge … **always on guard** ... trying to **walk on egg shelf in order not to trigger any meltdown** or try to **avoid over stimulations** and all the looks you get when you go out and your child has a meltdown … **being judged and not understand what is really going on** … we just **did not know what we were dealing with** … it was **taking all our energy**, we were **tired**, **lost** and even my **older son was affected** by it as we did not give him as much attention as he deserved.

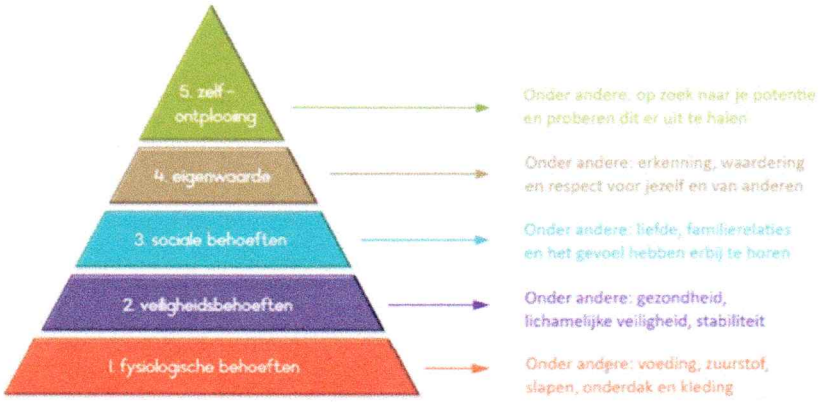
Nearly 4 years has gone by and he goes to the **Eikstraat** location, and the **development** of Owen has been amazing! He is **intelligent**! He can understand 3 **languages** and talk 2 languages well. (Dutch, English, and some Spanish). He can express his **emotions** and say what he wants. He is **empathic**. He is **independent**. He loves **learning**, numbers, letters, reading, writing, building, technique and many more. He has grown so much and is my believe that IKEC has been the golden tool to help him develop.

IKEC is not just an "unique" school – is a **safe environment** where **kids** with **unique qualities** can **learn** from each other, learn to **express, respect,** and **deal with** their **emotions** and become independent …. With an amazing team that goes the extra mile to make the best approach for each kid to help them develop in the best way.

For sure I know that if Owen would not been in IKEC, he would be closed to the world and not connecting. (*experience we had while he was in day care where they isolated him for being unique and not following the standards and gave up on him*)

IKEC is a must!
IKEC makes a difference!
IKEC deserve a new building!
IKEC matters!
IKEC does not give up!
Owen builds this Big Ben alone +1660 pcs

Juliette Vila Sinclair-Spence
Proud mom from Owen

Piramide van Maslow

Als jeugdzorgwerkers hebben wij allemaal geleerd over de motivatie-theorie van Abraham Maslow. Een mens heeft eerste levensbehoeften (fysiologische behoeften). Op het moment dat deze behoeften zijn vervuld, wordt een stap gezet naar de volgende behoeften. En zo zet je steeds een stapje verder. Een volgende stap kan pas gezet worden als er volledig in een behoefte is voorzien. Volgens Maslow zou ieder levend wezen dezelfde behoeften nastreven. Deze behoeften zie je in stapjes in de piramide hierboven. In de jeugdhulp werken we stapsgewijs aan het vervullen van behoeften in al deze gebieden.

Waarom is een nieuw gebouw voor onze kinderen belangrijk? Om aan de eerste levensbehoeften te voldoen, hebben onze kinderen goed onderdak nodig. Een goed onderdak betekent onder andere schone en goed geventileerde ruimtes, overzichtelijke indeling zodat volwassenen ten alle tijden zicht hebben op de kinderen en prikkelrijke en prikkelarme ruimtes. Wanneer het gebouw aan voorgaande voorwaardes voldoet, kunnen onze kinderen een stapje omhoog doen in de piramide.

Een andere reden waarom een nieuw gebouw belangrijk is, heeft betrekking op stap twee (veiligheidsbehoeften). Wanneer kinderen zich veilig voelen op een huidige locatie, werken we vanuit de jeugdhulp aan stap 3, 4 en 5. Als kinderen ouder worden of toe zijn aan een volgende stap in hun ontwikkeling, moeten ze in de huidige situatie naar een nieuwe locatie verhuizen. De veiligheid die deze kinderen op hun oude locatie opgebouwd hebben, moeten zij nu opnieuw opbouwen. Een nieuw gebouw zorgt ervoor dat de kinderen niet meer onder aan de piramide belanden, maar hun ontwikkeling kunnen voortzetten.

In de huidige situatie kunnen we onvoldoende voorzien in stap 1 en 2 van de piramide. Dat betekent dat we als jeugdzorgwerkers steeds opnieuw in stap 1 en 2 werken met de kinderen. Dit maakt dat onze kinderen vaak nog niet toe zijn aan stappen 3, 4 en 5. Een nieuw gebouw gaat ons helpen met het vervullen van stap 1 en 2, waardoor onze kinderen met onze hulp meer stappen kunnen zetten in de sociale ontwikkeling, eigenwaarden en zelfontplooiing.

A C T I E

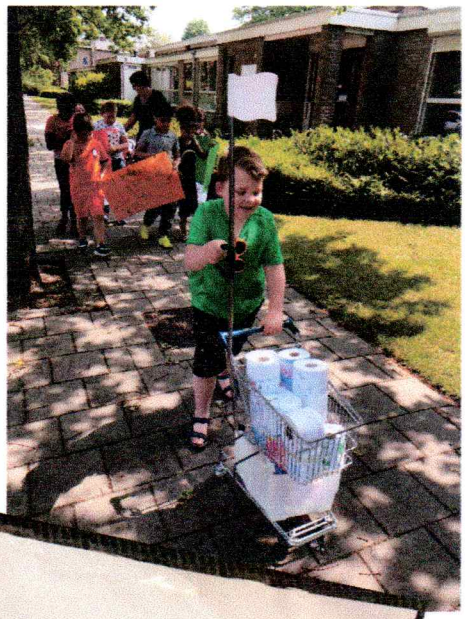

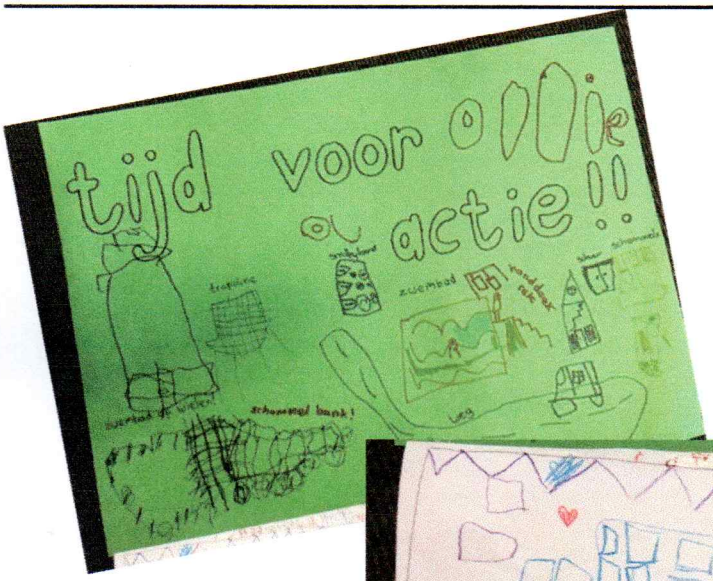

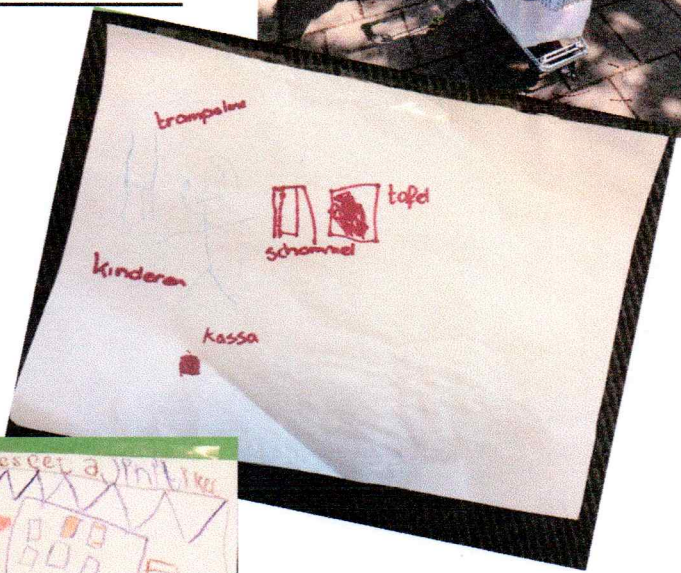
Wij als ouders vinden het heel belangrijk dat er een snelle start komt voor het nieuwe gebouw.
Sinds ons dochtertje hier op school zit. Heeft zij heel veel geleerd zij is hier echt op haar plekje.
Ze krijgt de aandacht,begeleiding die zij nodig heeft.
Als ze even een slechte dag heeft is er altijd iemand die haar even apart neemt.
Even een knuffel, praten,troosten.
Ook wij als ouders hebben ook leuk contact met het team en wij leren er ook heel van.

Wat zo jammer is dat na de grote vakantie ons dochtertje na een andere locatie moet.
Het is voor deze kinderen van het Ikec niet goed om steeds maar naar een andere locatie te moeten.
Ze worden hier onrustig,verdrietig van.
Ook wij als ouders vinden het heel erg jammer .
Daarom is het zo belangrijk dat er snel een nieuw gebouw komt waar alle groepen onder één dak zitten.

Groetjes
Johan en Jose vd Veer

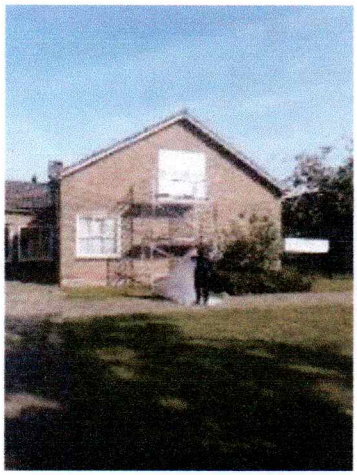
Naar één gebouw!

Locatie Scheerder

Locatie Eikstraat

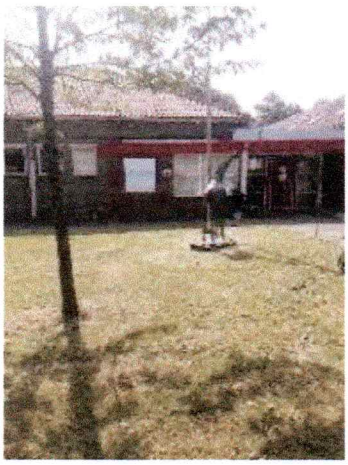

Locatie Abbingstraag

Locatie Wilhelminalaan

Locatie Tweeboomlaan

Locatie Wijdenes